

העליה לחוף

„זכרם קי מעורר את שאלת המזה, לאור הימים האלה, שבהם מעבירים את העולים מהחוף לת"א במשמר צבאי“.

(בישיבת המועצה של עיריית ת"א — „דבר“) משתאניה מתקרבת לאט לאט ליפו ולת"א מגיעה, על פי רוב, התרשנותו של העולה לא"י למדום פסנתה. הלב יפחד וירחב ודמעות גיל תתנוצצנה בעיניו; כי ערגת שנים נמלאה וחלום ימים רבים בא. הנה אותה כבדת ארץ קטנה אשר אליה כה שאף וכמה הלב! הנה החוף המקווה אשר אליו נשא את נפשו ונמשך בכל רמ"ה אבריו ושס"ה נידיו. את התרזה הנדולה אשר תאפפנו — אין להביע באומר ודברים.

ואולם לא חיק אם דחמניה סבלה את הבן השב אל הורתו, לא זרועות אהבה נפשטו לקראתו. באילו כבוננה השתדלו להרעיל את היום הראשון של בוא העולה ארצה, להבאיב, להעליב ולסווג נטפי אדם לתוך בוס הנחת. אל זרועות זרים היה נופל. בצעקות פראיות ובצדיחות משונות היה מושלך עם החפצים לסירה. ללא שפה טובנת וכואבת וללא קרבת אהים. והוא הרין גם כהפגה. יחס נס, ללא הבנת נפש הגר. ללא מלה מלמפת וללא הנה מעורר; ועד שהעולה היה זוכה להגיע לת"א הכרוכה היה כולו רצוף ונדכא. הררי שם הראשון של תכניסה לארץ היה נורא. היום הראי שון הנה היה משאיר כעין נמל כבד על לבו והיה מרי על את נשמתו לימים רבים. זה היה לו כעין סמל:— כי האדמה אשר אליה הגיע זרים מושלים בה והם מתעללים בו ככל העולה על רוחם; אמנם אין א"י נקנית אלא ע"י יסורים, אולם דיה לצדה בשעתה, והיסורים הללו שפרטוהו תיבף בבואו הנה יסורים של חנם הם ואין בהם צורך כלל וכלל, וצמח זה כל יעשה קמת, אלא קוצים...

העליה לחוף — אות סין, אות סלון, היה החום עליה ועשתה רושם קשה כל ימיה...

ככה היה הדבר גם וכשתזמנים היו כתקונם. אך לאור הימים האלה, שבהם מעבירים את העולים מהחוף לת"א במשמר צבאי, נעשית השאלה הזאת לתוכפת הדרדשת את פתיונה מיד.

ולקראת העליה החדשה, עלית האלפים, אשר יבוי או הנה לנחמנו מעצבנו ומדגונו על פני האדמה אשר נשפך בה דם קדושים וגבורים, נוול נא מעלינו את ההרפה הזאת, הרפת הנכר וההחללות על סף המכורה. עלינו להשתדל בכל מאמצינו לקבל את פני יקר רינו הבאים הנה לאחר ימי הזועות האלה כראוי להם, בברכת אהים דחימאים, למען ידעו וירגישו מהרגע הראשון לבואם ארצה, כי על חוף אדמתם הם דורכת בה דגלם ובתוך עמם הם יושבים.

יהי נא להם היום הראשון לשובם למולדת ליום שמחה אין סין אשר כל ענין לא יקדירנו ולא ימחה מזכרונם לנצח!

נחיש את הקמת המזה בתל אביב.

נחום איש גמ-זו